

บทที่ 1

บทนำ

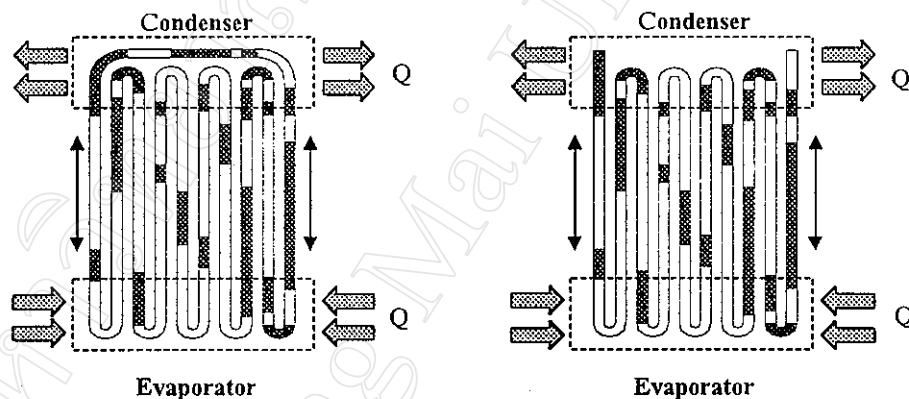
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พลังงานนับเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและการบริการ นอกจากนี้ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ แต่เนื่องจากเชื้อเพลิงมีราคาสูงขึ้น และแหล่งพลังงานสำรองลดลงเรื่อยๆ วงการอุตสาหกรรมก็ได้เริ่มมุ่งความสนใจและความพยายามในการอนุรักษ์พลังงานมากขึ้น วิธีหนึ่งที่สามารถช่วยให้เกิดการอนุรักษ์พลังงาน คือ การนำความร้อนทิ้งจากขบวนการแลกเปลี่ยนความร้อนต่างๆ ในอุตสาหกรรมกลับมาใช้ประโยชน์อีก เช่น ความร้อนจากการเผาไหม้ของหัวเผาหม้อไอน้ำ หรือความร้อนทิ้งจากระบบหล่อเย็น การพัฒนาระบบดึงความร้อนทิ้งกลับคืนจากความร้อนทิ้งทางอุตสาหกรรม ได้รับการศึกษาและพัฒนาอย่างมากมายทั่วโลก ท่อความร้อน (Heat pipe) ก็เป็นอุปกรณ์หนึ่งในการพัฒนานั้น

ท่อความร้อน คือ อุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนชนิดหนึ่งที่สามารถถ่ายเทความร้อนได้โดยไม่ต้องอาศัยพลังงานจากภายนอก (ประดิษฐ์ เทอดคุณ, 2538) ทำงานโดยใช้หลักการส่งถ่ายความร้อนจากความร้อนแฝงของสารทำงานภายในท่อ ซึ่งระเหยโดยการรับความร้อนจากแหล่งความร้อนแล้วถ่ายเทความร้อนโดยการควบแน่น เนื่องจากความร้อนแฝงของการกลายเป็นไอของสารทำงานมีค่าสูงมาก จึงสามารถถ่ายเทความร้อนจากปลายด้านหนึ่งไปสู่ปลายอีกด้านหนึ่งโดยมีอุณหภูมิแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

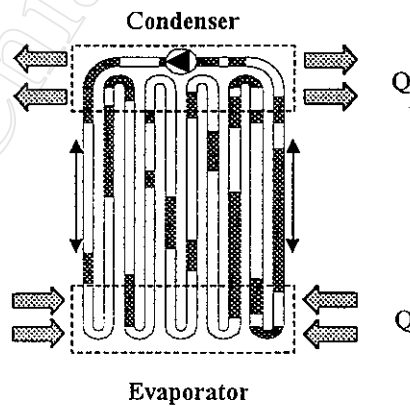
อย่างไรก็ตาม อุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนแบบท่อความร้อนแบบธรรมดาที่ภาระความร้อนสูงๆ นั้น จะถูกจำกัดโดยแรงดันไอ (Vapor pressure) และขีดจำกัดที่เกี่ยวข้องกับค่าสมรรถนะของท่อความร้อน เช่น ขีดจำกัดคาปิลลารี (Capillary limit) ซึ่งเกิดเมื่อวัสดุพรม (Wicks) ไม่สามารถนำเอาของเหลวที่เกิดจากการกลั่นตัวกลับมายังส่วนทำระเหยได้ ขีดจำกัดการพา (Entrainment limit) ซึ่งเป็นผลมาจากการไหลที่สวนทางกัน (Counter current flow) ของไอลงจากส่วนทำระเหยกับของเหลวที่กลั่นตัวจากส่วนควบแน่นของท่อความร้อน และอีกปัญหาหนึ่ง คือ การประยุกต์ใช้ท่อความร้อนในอุปกรณ์ที่ต้องการการระบายความร้อนแต่มีพื้นที่จำกัดมาก จึงจำเป็นต้องใช้ท่อความร้อนที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางที่เล็กลงมากๆ โดยจะเห็นได้ชัดในการระบายความร้อนให้กับอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์การสื่อสารต่างๆ

จากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว จึงได้มีการพัฒนาสร้างท่อความร้อนชนิดใหม่ขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น ท่อความร้อนแบบสั่น หรือ Oscillating Heat Pipe (OHP) เป็นท่อความร้อนชนิดใหม่ที่มีการส่งถ่ายความร้อนนั้นแตกต่างจากท่อความร้อนแบบธรรมดา คือ การเกิดแห้งของเหลวและก้อนไอในท่อ จะช่วยเพิ่มการเคลื่อนที่แบบสั่นของของไหลทำงานซึ่งเกิดขึ้นด้วยตัวมันเอง(Self-excited oscillating) โดยเกิดขึ้นจากแรงขับของคลื่นแรงดันที่ไม่คงที่อย่างรุนแรง สาเหตุมาจากการเดือดแบบฟองและการควบแน่นของสารทำงานภายในท่อ มีคุณสมบัติที่สำคัญ คือ สามารถส่งถ่ายความร้อนได้อย่างรวดเร็ว โดย Oscillating Heat Pipe สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ชนิดหลักๆ ดังแสดงในรูปที่ 1.1 โดยรูปที่ 1.1(ก) คือ Closed-Loop Oscillating Heat Pipe (CLOHP) รูปที่ 1.1(ข) คือ Closed-End Oscillating Heat Pipe (CEOHP) รูปที่ 1.1(ค) คือ Closed-Loop Oscillating Heat Pipe แบบมีเช็ควาล์ว (CLOHP with check valve)

(ก) Closed - Loop Oscillating Heat Pipe

(ข) Closed - End Oscillating Heat Pipe

(ค) Closed - Loop Oscillating Heat Pipe with check valve

รูปที่ 1.1 ชนิดของท่อความร้อนแบบสั่น

โดยในรูป 1.1(ก) นั้นทำขึ้นมาจากท่อความร้อนแบบคาปิลลารียาวจำนวนหนึ่งท่อหรือมากกว่านั้นที่ถูกขุดและเชื่อมติดกันให้เป็นวงรอบโดยไม่มีเชื้อเพลิง ในรูป 1.1(ข) นั้นทำขึ้นมาจากท่อความร้อนแบบคาปิลลารีที่ทำปลายปิดทั้งสองข้างโดยไม่มีเชื้อเพลิงและไม่ใช้วงรอบจะประกอบด้วยท่อคาปิลลารียาวจำนวนหนึ่งท่อขุดไปตามรูป และในแบบสุดท้าย คือ รูป 1.1(ค) ทำมาจากท่อคาปิลลารียาวจำนวนหนึ่งท่อหรือมากกว่านั้นขุดไปมาและเชื่อมให้เป็นวงตามรูป ในวงของท่อความร้อนนั้นจะมีเชื้อเพลิงคอยบังคับทิศทางของสารทำงานซึ่งทำหน้าที่พาความร้อนไหลเวียนอย่างรวดเร็ว แต่ในการศึกษาครั้งนี้จะมุ่งเน้นถึงคุณลักษณะการถ่ายเทความร้อนของท่อความร้อนแบบ CLOHP เท่านั้น เนื่องจากเป็นชนิดที่มีความสามารถในการถ่ายเทความร้อนได้มากที่สุด (Gi et al., 1999)

อย่างไรก็ตาม สารทำงานส่วนใหญ่ที่ใช้ในท่อความร้อน คือ สารจำพวก Chlorofluorocarbons (CFCs) ซึ่งมีผลกระทบต่อชั้นบรรยากาศและเป็นสาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อม จึงเกิดแนวคิดที่จะใช้สารที่ปราศจาก CFCs มาเป็นสารทำงานแทน งานวิจัยที่ใช้สารที่ปราศจาก CFCs มาเป็นสารทำงานในท่อความร้อนนั้น มีค่อนข้างน้อยมาก ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ ชัยชาญและบุญฤทธิ์ (1995) ที่ใช้สาร R134a และ R123 เป็นสารทำงานภายในท่อความร้อนเพื่อศึกษาคุณสมบัติการถ่ายเทความร้อน และงานวิจัยของ Terdtoon et al. (1999) ได้ศึกษาถึงคุณสมบัติการถ่ายเทความร้อนของเทอร์โมไซฟอนแบบปิดสองสถานะ โดยใช้สารทำงานเป็นน้ำยาทำความเย็นผสมโดยสารทำงานที่เลือกใช้ คือ HP62 (สารที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับ Azeotropic blend ของ HFC125 / HFC143a / HFC134a อัตราส่วนโดยมวล 44 / 52 / 4 เปอร์เซนต์) และ MP39 (สารผสมของ HPFC22 / HFC152a / HCFC124 อัตราส่วนโดยมวล 53 / 13 / 34 เปอร์เซนต์) พบว่าสารทั้งสองสามารถให้ค่าการถ่ายเทความร้อนที่ดี มีอุณหภูมิการทำงานที่เหมาะสม และเนื่องจากสาร HP62 และ MP39 มีค่าการทำลายโอโซน (Ozone Depletion Potential, ODP) เท่ากับ 0 และ 0.03 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าสารผสมชนิดอื่นๆ เช่น R-409A และ R-500 ซึ่งมีค่า ODP เท่ากับ 0.05 และ 0.758 ตามลำดับ จึงเชื่อมั่นได้ว่าเมื่อทำการทดลองหรือนำ CLOHP ที่ใช้สารดังกล่าวไปใช้งานจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยมาก ดังนั้นงานวิจัยที่กล่าวมานี้จึงเป็นแนวทางในการวิจัยเพื่อศึกษาถึงคุณลักษณะการถ่ายเทความร้อนของ CLOHP โดยใช้สารทำงาน HP62 และ MP39

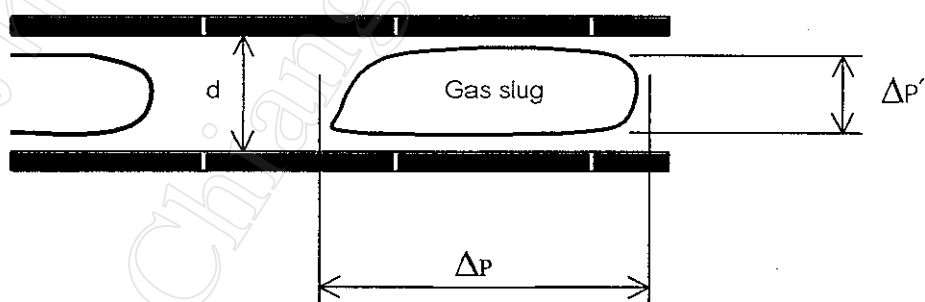
1.2 สรุปสาระสำคัญจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ OHP นั้นในปัจจุบันมีจำนวนไม่มากนัก จากจำนวนที่มีอยู่ทั้งหมดเป็นการศึกษาวิจัยที่ไม่ได้กล่าวถึงรูปแบบจำลองทางกายภาพ (Physical modeling) เลย แต่จะกล่าวถึงเฉพาะหลักการพื้นฐานเบื้องต้นเท่านั้น ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1.2.1 การศึกษาถึงคุณลักษณะการถ่ายเทความร้อนของท่อความร้อนแบบสั้น

Akachi et al. (1996) กล่าวถึงหลักการการทำงานเบื้องต้นของ OHP โดยจะเกิดจากการส่งถ่ายความร้อนจากแหล่งให้ความร้อนไปยังแหล่งรับความร้อน โดยความร้อนจะถูกส่งผ่านโดยการสั่น (Oscillation) ในทิศทางตามแนวแกนท่อตามยาว

Maesawa et al. (1996) ได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาถึงสมรรถนะทางความร้อนของท่อเทอร์โมไซฟอนแบบคาปิลลารี โดยชุดทดสอบเป็นท่อเทอร์โมไซฟอนแบบคาปิลลารี ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายในท่อ 1 มิลลิเมตร มีจำนวนโค้งทั้งหมด 20 โค้งและมีความยาวทั้งหมด 24 เมตร ใช้สารทำงานเป็น R142b ผลของการทดสอบที่น่าสนใจ คือ ท่อเทอร์โมไซฟอนนั้นมีการส่งถ่ายความร้อนโดยปรากฏการณ์การสั่น การสั่นนั้นเกิดจากคลื่นของแรงดันของสารทำงานที่แกว่งไปมาอย่างรุนแรงที่เป็นผลมาจากการเดือดแบบฟองของสารทำงาน โดยฟองนั้นจะเกิดขึ้นในท่อที่ส่วนทำระเหย ฟองนั้นจะโตขึ้นเรื่อยๆ และจะหายไปเมื่ออยู่ในส่วนควบแน่น โดยลักษณะที่กล่าวมานี้จะขึ้นอยู่กับอัตราการถ่ายเทความร้อน อัตราการเติมสารทำงาน สภาวะการทำงาน (Heating modes) ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของท่อและจำนวนรอบของการขดไปมา และยังกล่าวอีกว่ารูปแบบการไหลภายในของท่อเทอร์โมไซฟอนนั้นมีการไหลแบบ Slug ดังแสดงในรูปที่ 1.2 โดย Gas slug หรือฟองนั้นสามารถไหลได้โดยความแตกต่างของความดัน

รูปที่ 1.2 การไหลแบบ Slug ภายในท่อเทอร์โมไซฟอนแบบคาปิลลารี

ที่มา: Maesawa et al. (1996)

โดยในรูปที่ 1.2 แสดงค่าความดันตามแนวรัศมีและค่าความดันตามแนวแกนของท่อเมื่อสารทำงานในท่ออยู่ในสภาวะที่ $\Delta P \geq \Delta P'$ Gas slug สามารถคงอยู่ในท่อได้ โดยขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายในของท่อเป็นไปตามสมการที่ (1.1)

$$d \leq 2 \sqrt{\frac{\sigma}{\rho g}} \quad (1.1)$$

Dobson and Harms (1999) ได้อ้างถึงบทความทางวิชาการของ **Akachi et al. (1996)** ในส่วนของท่อความร้อนแบบคาปิลลารี แต่ในที่นี้ได้ศึกษาถึงรูปแบบทางคณิตศาสตร์อย่างง่าย เพื่อแสดงพฤติกรรมของสารทำงานที่อยู่ภายในท่อ เช่น แสดงคุณลักษณะการถ่ายเทความร้อนของท่อความร้อน แรงกระทำต่อสารทำงานในส่วนที่เป็นของเหลวและของแข็งเป็นต้น อีกทั้งยังกล่าวถึงค่าของเส้นผ่านศูนย์กลางที่ใหญ่ที่สุดที่ท่อความร้อนแบบคาปิลลารีสามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม โดยมีค่าแสดงไว้ตามสมการที่ (1.1) ซึ่งในสภาพที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตามสมการดังกล่าวจะทำให้สารทำงานนั้นอยู่ในสภาพการไหลแบบ Gas slug โดยเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายเทความร้อนของท่อความร้อนชนิดนี้

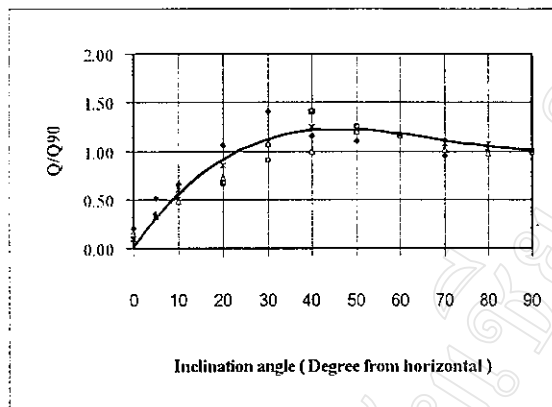
1.2.2 การศึกษาถึงพฤติกรรมของการส่งถ่ายความร้อนของสารทำงาน

Maezawa et al. (1996) ได้ศึกษาถึงคุณลักษณะของการถ่ายเทความร้อนของ OHP โดยการทดลองนั้นทำที่ตำแหน่งการให้ความร้อนต่างๆ เครื่องมือที่ใช้ทำการศึกษาดทดลอง คือ ท่อความร้อนที่ทำจากท่อคาปิลลารีมีความยาวทั้งหมด 48 เมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายใน 2 มิลลิเมตร จำนวนโค้ง 40 โค้ง และมีการปิดหัวท้ายทั้งสองข้างของท่อ ตามรูปที่ 1.1(ข) ใช้น้ำและ R142b เป็นสารทำงาน ผลของการทดลอง คือ ในตำแหน่งการให้ความร้อนด้านบน OHP จะทำงานโดยการกระตุ้นการสั่นด้วยตัวมันเอง โดยไม่ต้องใช้วัสดุพรม การสั่นสมมติว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจาก Chaotic คือ ผลที่ปรากฏจะเห็นเป็น Attractor แบบประหลาด (Strange attractor) และเป็นกลุ่มของแถบพลังงาน และขนาดมิติของ Attractor จะคำนวณได้จากการสังเกตอนุกรมเวลาที่เป็นตัวแปรเดียว

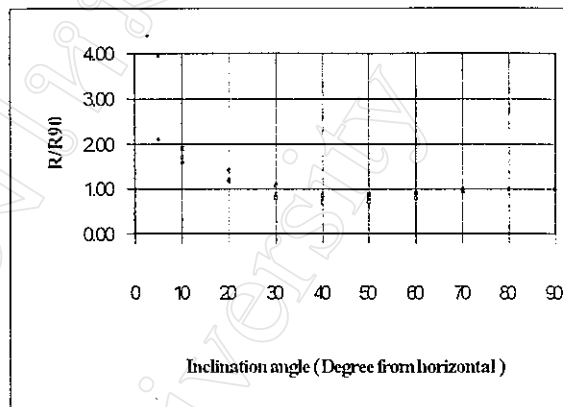
1.2.3 การศึกษาถึงคุณลักษณะการถ่ายเทความร้อนของท่อเทอร์โมไซฟอนที่ใช้สารทำงานที่ไม่มี CFCs

Terdtoon et al. (1999) ได้ศึกษาคุณสมบัติการถ่ายเทความร้อนของเทอร์โมไซฟอนแบบปิดสองสถานะ โดยใช้สารทำงานเป็นสารผสม คือ HP62 (หรือ R-404a ซึ่งมีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับ Azeotropic blend ของ HFC125 / HFC143a / HFC134a อัตราส่วนโดยมวล 44 / 52 / 4 เปอร์เซ็นต์) และ MP39 (สารผสมของ HPFC22 / HFC152a / HCFC124 อัตราส่วนโดยมวล 53 / 13 / 34 เปอร์เซ็นต์) มีอัตราส่วนการเติม 50 เปอร์เซ็นต์ โดยผลจากการทดลองส่วนหนึ่ง ได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่ามุมเอียงของท่อเทอร์โมไซฟอนและค่าอัตราส่วนของอัตราการถ่าย

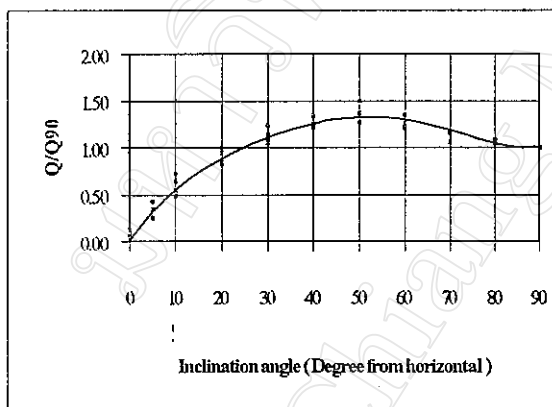
เทความร้อนกับอัตราการถ่ายเทความร้อนที่มุม 90 องศา และค่าอัตราส่วนของค่าความต้านทานความร้อนกับค่าความต้านทานความร้อนที่มุม 90 องศา ดังแสดงจากรูปที่ 1.3

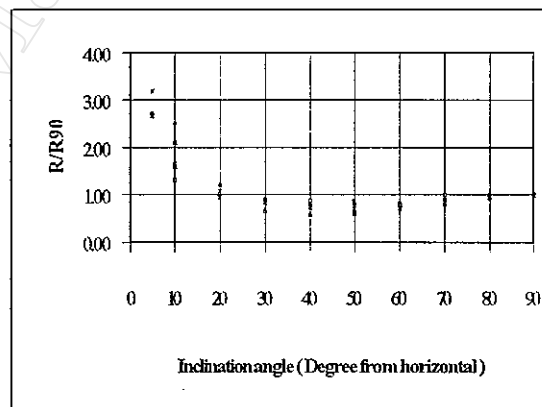
(ก) ผลของมุมเอียงที่มีต่อค่า Q/Q_{90} ของท่อความร้อนที่ใช้ MP39 เป็นสารทำงาน

(ข) ผลของมุมเอียงที่มีต่อค่า R/R_{90} ของท่อความร้อนที่ใช้ MP39 เป็นสารทำงาน

(ค) ผลของมุมเอียงที่มีต่อค่า Q/Q_{90} ของท่อความร้อนที่ใช้ HP62 เป็นสารทำงาน

(ง) ผลของมุมเอียงที่มีต่อค่า R/R_{90} ของท่อความร้อนที่ใช้ HP62 เป็นสารทำงาน

รูปที่ 1.3 ผลของมุมเอียงที่มีต่อค่า Q/Q_{90} และ R/R_{90} ของท่อความร้อนที่ใช้ MP39 และ HP62 เป็นสารทำงาน

ที่มา: Terdtoon et al. (1999)

1.2.4 การศึกษาถึงผลของตัวแปรไร้มิติที่มีต่อคุณลักษณะการถ่ายเทความร้อน

ธวัช พัยภรณ์ (2540) ได้ศึกษาถึงผลของตัวแปรไร้มิติที่มีต่อคุณลักษณะการถ่ายเทความร้อนของเทอร์โมไซฟอนแบบเอียง โดยทำการศึกษาผลของตัวแปรไร้มิติ คือ ตัวเลขของบอนด์ (Bond number) ตัวเลขของฟรูด (Froude number) ตัวเลขของเวเบอร์ (Weber number) และตัวเลขของคูทาเทลัดเซ (Kutateladze number) ที่มีผลต่อค่าการถ่ายเทความร้อนและค่าความต้านทานความร้อนรวม โดยใช้ท่อเทอร์โมไซฟอนที่ทำด้วยท่อทองแดงขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายใน 7.5, 11.1 และ 25.4 มิลลิเมตร ใช้ น้ำ เอทานอล และ R123 เป็นสารทำงาน ผลที่ได้จากการทดลองพบว่าตัวเลขของคูทาเทลัดเซมีผลต่ออัตราส่วนค่าการถ่ายเทความร้อนสูงสุดที่มุมเอียงต่อค่าที่แนวตั้ง (Q_m/Q_{90}) ตามความสัมพันธ์

$$\frac{Q_m}{Q_{90}} = 1.678 Ku^{*0.0196} \quad 2.95 \times 10^{-9} < Ku^* < 1.29 \times 10^4 \quad (1.2)$$

โดยที่

$$Ku^* = Ku \times \frac{d}{L_e} \times \frac{\rho_v}{\rho_l}$$

และตัวเลขของคูทาเทลัดเซมีผลต่ออัตราส่วนค่าความต้านทานความร้อนรวมต่ำสุดที่มุมเอียงต่อค่าที่แนวตั้ง (R_m/R_{90}) ตามความสัมพันธ์

$$\frac{R_{min}}{R_{90}} = 0.647 Ku^{**0.0297} \quad 1.9 < Ku^{**} < 2.36 \times 10^4 \quad (1.3)$$

โดยที่

$$Ku^{**} = Ku \times \frac{L_e}{d} \times \frac{\rho_l}{\rho_v}$$

1.2.5 การศึกษาถึงแบบจำลองทางความร้อนของท่อความร้อนแบบสั้น

Mohammad et al. (2001) ได้ศึกษาหาแบบจำลองทางความร้อนเพื่อใช้ในการทำนายพฤติกรรมของก้อนไอและแท่งของเหลวที่อยู่ภายในท่อความร้อนแบบสั้นปลายปิดและท่อความร้อนแบบสั้นชนิดวงรอบ และยังได้พิจารณาถึงผลของขนาดท่อ อัตราการเติมสารทำงาน และอุณหภูมิที่ผนังท่อที่มีต่อประสิทธิภาพของท่อความร้อนทั้งสองชนิดนี้อีกด้วย เขาพบว่า ความยาวของแท่งของเหลวที่อยู่ภายในท่อความร้อนแบบสั้นนั้นจะอยู่ในรูปสมการ

$$L = \frac{2\sigma}{R(\rho_l - \rho_v)g} (\cos\theta_{min} - \cos\theta_{max}) \quad \text{สำหรับ CLOHP} \quad (1.4)$$

$$L = \sqrt{8\pi a} \quad \text{สำหรับ CEOHP} \quad (1.5)$$

เมื่อเพิ่มขนาดท่อและอุณหภูมิผนังท่อแล้ว อัตราการถ่ายเทความร้อนจะเพิ่มขึ้น และเมื่อเพิ่มอัตราการเติมเป็น 90 เปอร์เซ็นต์ จะทำให้ท่อความร้อนไม่สามารถทำงานได้

จากงานวิจัยที่ผ่านมาทั้งหมดจะพบว่า ยังไม่มีนักวิจัยท่านใดที่สนใจศึกษาถึงคุณลักษณะการถ่ายเทความร้อนของท่อความร้อนชนิดสันแบบวงรอบที่ใช้สารทำความเย็นผสมเป็นสารทำงาน ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงสนใจจะศึกษาถึงผลของตัวแปรต่างๆที่มีต่อคุณลักษณะการถ่ายเทความร้อนของท่อความร้อนชนิดสันแบบวงรอบที่ใช้ HP62 และ MP39 ซึ่งเป็นสารผสมเป็นสารทำงาน

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 เพื่อศึกษาถึงผลของมุมเอียงการทำงาน ขนาดท่อ ความยาวรวมของส่วนทำระเหย และความยาวรวม ที่มีผลต่อคุณลักษณะการถ่ายเทความร้อนของท่อความร้อนแบบ CLOHP โดยใช้ HP62 และ MP39 เป็นสารทำงาน

1.3.2 เพื่อศึกษาถึงผลของตัวแปร ไร้มิติที่มีผลต่อคุณลักษณะการถ่ายเทความร้อนของ CLOHP

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาเชิงทฤษฎี

1.4.1 ได้ทราบผลของมุมเอียงการทำงาน ขนาดท่อ ความยาวรวมของส่วนทำระเหย และความยาวรวม ที่มีผลต่อคุณลักษณะการถ่ายเทความร้อนของท่อความร้อนแบบ CLOHP โดยใช้ HP62 และ MP39 เป็นสารทำงาน

1.4.2 ได้ทราบตัวแปร ไร้มิติ ที่มีผลต่อคุณลักษณะการถ่ายเทความร้อนของ CLOHP

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ท่อความร้อน CLOHP ทำจากทองแดงที่มีขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.66, 1.06 และ 2.03 มิลลิเมตร

1.5.2 ความยาวรวมของท่อที่ทดสอบ คือ 5, 10 และ 15 เมตร

1.5.3 ความยาวของส่วนทำระเหยของท่อความร้อน คือ 50, 100 และ 150 มิลลิเมตร

1.5.4 มุมเอียงกำหนดให้อยู่ระหว่าง -90 ถึง 90 องศาจากแนวระดับ (ไม่น้อยกว่า 10 ค่า)

1.5.5 สารทำงานที่ใช้ คือ HP62 และ MP39

1.5.6 อุณหภูมิอ่างร้อนที่ให้ความร้อนแก่ส่วนทำระเหย คือ 80°C

1.5.7 สารที่ให้ความร้อนแก่ส่วนทำระเหย คือ น้ำ

1.5.8 อุณหภูมิอ่างเย็นที่รับความร้อนแก่ส่วนควบแน่น คือ 20°C

1.5.9 สารที่รับความร้อนที่ส่วนควบแน่น คือ สารละลาย Ethylene glycol 50% โดยปริมาตร

1.5.10 อัตราการเติมสารทำงานจะอยู่ในช่วง 50% - 70% โดยปริมาตรทั้งหมดของท่อ เพราะเป็นช่วงที่ท่อ CLOHP สามารถถ่ายเทความร้อนได้ดีที่สุด (Chareonsawan et al., 2000)